

Τρεις ευχές για την πατρίδα μου.

Γράφει ο Απόστολος Βρανᾶς.

1) Νὰ μᾶς Ζήσει ἡ Ἑλλάδα μας!

Γιὰ πρώτη φορά φέτος, γιορτάζουμε Ἐθνική Γιορτὴ χωρὶς Παρέλαση καὶ μεγάλη Θρησκευτική Γιορτὴ χωρὶς Ἐκκλησιασμό. Εἴτε πηγαίναμε στὶς παρελάσεις τὰ προηγούμενα χρόνια, εἴτε ὄχι, εἴτε ἐκκλησιαζόμεσταν ὡς πιστοὶ Χριστιανοί, εἴτε ὄχι, ἐδῶ βλέπουμε τὴν ἀνάγκη νὰ δώσουμε στὸ τυποποιημένο ‘Ζήτω ἡ Ἑλλάς!’ διπλὸ νόημα: κυριολεκτικὸ καὶ μεταφορικὸ.

Κυριολεκτικὸ διότι γιὰ πρώτη φορά στὴν ἱστορία της, ἡ Χώρα μας βρίσκεται μπροστὰ σὲ μία πανδημία μὲ δυσοίωνες προοπτικές (σήμερα, θὰ ἀφήσω κατὰ μέρους τὸ ἐὰν ὁ ἴος εἶναι φυσικὸς ἢ ἀνθρωπογενής, πατενταρισμένος ἢ ὄχι, τμῆμα ἐνὸς μεγαλύτερου σχεδίου (πολλῶ δὲ μᾶλλον τοὺς ἐμπνευστὲς ἐνὸς τέτοιου σχεδίου) ἢ ὄχι καὶ ἄλλες τέτοιες συζητήσεις νὰ περνᾶει ἡ ὥρα)! Δὲ μιλάω γιὰ τὴν ἐπιβίωση τοῦ κάθε ἀτόμου διότι, ὅσο κι ἂν ἀκούγεται σκληρό, αὐτὸ δὲν ἀφορᾷ τὴν ἐπιβίωση τῆς Πατρίδας – σκέφτομαι τὴν κυριολεκτικὴ ἐπιβίωση τοῦ μεγαλύτερου τμήματος τοῦ συνόλου τῶν κατοίκων της!

Μεταφορικὸ διότι τὴν ἴδια περίοδο καὶ τὰ προηγούμενα χρόνια, ἡ Ἑλλάδα μας βρίσκεται στὴν πρώτη γραμμὴ ἀναχαίτισης ἐνὸς καινοφανοῦς κύματος γνησίων προσφύγων καὶ κεκαλυμμένων λαθρομεταναστῶν, οἱ ὁποῖοι εἶναι ὅλοι ἀλλόγλωσσοι καὶ στὴ συντριπτικὴ τους πλειονότητα ἀλλόθρησκοι (ξεκαθαρίζω ὅτι ὁ ἀδελφὸς μου εἶναι μετα-

νάστης στο έξωτερικό κι εγώ είμαι παντρεμένος με άλλοδαπή – προς άποφυγήν ταμπελών τύπου ‘ρατσιστή’ και ‘φασίστα’!). Σαφώς και θα θέλαμε να βοηθήσουμε όλους αυτούς τους ταλαιπωρημένους και μή, όμως – αν τους δεχόμασταν όλους ανεξαιρέτως μέσα (με μόνη έγγυση ότι οι ‘έταίροι’ μας ΔΕ θα άποκαθιστοῦσαν παρά μιὰ ισχνή μειονότητά τους) – τότε θα βαδίσαμε όλοταχώς προς τὸ μεταφορικὸ θάνατο τῆς Ἑλλάδας: μιὰ Ἑλλάδα δίχως Ἕλληνες! Καί, ἐπειδὴ ὅλοι γνωρίζουμε καὶ λίγη Ἱστορία, δὲν εὐσταθεῖ τὸ ἐπιχείρημα ‘Καααλά, ἐδῶ ἤδη μιὰ φορὰ ἀλλάξαμε θρησκεία (μὲ τὸ καλὸ καὶ μὲ τὸ ζόρι) ἐγκαταλείποντας τὸ ἐγχώριο Ὀλύμπιο Πάνθεον πρὸς ὄφελος τοῦ ἐξ ἀνατολῶν εἰσαγόμενου Χριστιανισμοῦ. Καὶ τί ἔγινε;” καθὼς μιᾶμε γιὰ μιὰ διαδικασία μετάβασης ποὺ διήρκεσε μερικὸς αἰῶνες ἐνῶ ἡ σημερινὴ κατάσταση ἐξελίσσεται σὲ ταχύτατους ρυθμοὺς χρόνων καὶ δεκαετιῶν!

Νὰ μᾶς ζήσει λοιπὸν ἡ Ἑλλάδα μας – Ζήτω ἡ Ἑλλάς! – καὶ νὰ παραμείνει Ἑλληνική!

II) Νὰ βελτιωθεῖ ἡ Ἑλλάδα (κι ἐμεῖς μαζί της).

Εἶθισται στὶς δύσκολες καταστάσεις νὰ κάνουμε καὶ λίγη ἐνδοσκόπηση.

Ἡ παραγωγικότητα τῆς χώρας εἶναι σὲ πολὺ χαμηλὰ επίπεδα – δὲ θα μῶ σὲ στατιστικὲς παρουσιάσεις καὶ ἀναλύσεις ἀλλὰ σίγουρα (πρέπει νὰ) μᾶς τρομάζει τὸ ὅτι γιὰ μάσκες προσώπου ἐξαρτώμαστε ἀπὸ τὶς εἰσαγωγὲς καὶ ὅτι γιὰ λεμόνια συμπληρώνουμε τὶς ἀνάγκες μας εἰσάγοντας ἀπὸ τὴν (κατὰ τὰ ἄλλα ‘κακὴ’) Τουρκία. Προσφάτως, εἶδαμε μιὰ συνεχὴ καὶ πεισματικὴ ἄρνηση ἀπὸ ἓνα σημαντικὸ τμῆμα τοῦ πληθυσμοῦ νὰ συμμορφωθεῖ μὲ τὰ ὄντως δυσάρεστα περιοριστικὰ μετρα (δὲ θα μῶ σὲ παραδείγματα διότι κάποια ἀπὸ αὐτὰ θα μᾶς ‘πονέσουν’) – προφανῶς, θέσαμε γιὰ ἄλλη μιὰ φορὰ τὸ προσωπικὸ μας ‘καλῶς ἔχειν’ πάνω ἀπὸ τὸ ὁμαδικό. Μὲ βάση τὴν ἀπαγόρευση τῶν ὅποιων θρησκευτικῶν τελετῶν (κυρίως τῶν Χριστιανικῶν Θεῶν Λειτουργιῶν καὶ (λόγω ἐποχῆς) Χαιρετισμῶν), εἶδαμε νὰ ἀναβιώνει γιὰ ἄλλη μιὰ φορὰ τὸ τρομακτικὸ φάντασμα τοῦ κοινωνικοῦ διχασμοῦ μὲ τὶς δύο πλευρὲς νὰ ἀνταλλάσσουν ὑποτιμητικότετους χαρακτηρισμούς ... Στὸ θέμα τῆς ἀνακύκλωσης, ἡ Χώρα μας ὑστερεῖ τραγικά, παρότι ὁ καταναλωτισμὸς ‘βασιλεύει’. Τέλος, ὁ δικαιωτισμὸς θριαμβεύει (ὅλοι ‘ἀγωνιζόμαστε’ γιὰ τὰ δικαιώματά μας) ἀλλὰ συνήθως δὲ γίνεται κἂν ἀναφορὰ στὶς ὑποχρεώσεις μας ...

Καί, γιὰ νὰ μὴν εἴμαστε ἄδικοι, ὑπῆρξαν καὶ θετικὰ παραδείγματα (μόνο ποὺ στὴν πλειονότητά μας προτιμήσαμε εἴτε νὰ τὰ ἀγνοήσουμε πλήρως, εἴτε νὰ τὰ περάσουμε στὰ ψιλὰ ὡς ‘ἀναμενόμενα’ ἐνῶ ἀκριβῶς πρέπει νὰ τονιστοῦν!): πρὸς χάριν τῆς συντομίας, θὰ ἀναφερθῶ μόνο στὴν πρωτοφανῆ ὁμόνοια τῶν πολιτικῶν μας (ποὺ σὲ ἄλλες περιπτώσεις τσακώνονται σὰν τὰ κοκκόρια) καὶ στὸ κῦμα βοήθειας ποὺ ἔχει σταλεῖ στὰ δύο μέτωπα – τοῦ Ἔβρου καὶ τῶν νοσοκομείων, μὲ μορφὴ ἐθελοντικὴ, ὑλικὴ καὶ χρηματικὴ.

Μᾶλλον, λοιπόν, πρέπει νὰ μελετήσουμε τὸ ‘τί πάει στραβὰ’ καὶ νὰ τὸ διορθώσουμε κατὰ τὸ δυνατόν, ἀρχίζοντας καὶ ἀπὸ τὰ ‘δικὰ μας’! Γιὰ νὰ γίνῃ ἡ Ἑλλάδα μας καλύτερη!

III) Νὰ Ἐπανεκτιμηθεῖ ἡ Θέση τῆς Ἑλλάδας στὸ Παγκόσμιο ‘Στίβο’.

Σαφῶς ὄχι τοῦ παρόντος, ἀλλὰ πρέπει κάποια στιγμή νὰ συζητηθεῖ σοβαρά: ποιά θέλουμε νὰ εἶναι ἡ θέση τῆς Χώρας μας στὸ παγκόσμιο γίνεσθαι. Σαφῶς καὶ εἴμαστε μία μικρὴ πληθυσμιακὰ καὶ ἐδαφικὰ χώρα καὶ καταχρεωμένη, ὅμως πρέπει νὰ σκεφτοῦμε (καὶ ὄχι μόνο οἱ ‘ἄρχοντες’ καὶ οἱ ταγοὶ μας ...), τί θὰ θέλαμε ἀπὸ τὴ θέση μας στὰ Βαλκάνια, στὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἑνωση, στὴν Εὐρώπη, στὸ ΝΑΤΟ, στὸν κόσμο ὅλο. Πῶς θὰ μπορούσαμε νὰ ἀλλάξουμε τὴ θέση τῆς Ἑλλάδας ὥστε νὰ τὴν καταστήσουμε κάποια στιγμή χώρα-μαγνήτη ἐπενδυτῶν, σπουδαστῶν, τουριστῶν καὶ ὅποιων ἄλλων θὰ θέλαν νὰ τὴν κοιτάξουν νόμιμα καὶ παραγωγικά;

Κλείνω μὲ μία νότα αἰσιοδοξίας: ἡ πρόσφατη ἀλλαγὴ πλευρῆς τῆς Ε.Ε. στὸ θέμα τοῦ ‘ντέρμπυ’ τοῦ Ἔβρου, δείχνει ὅτι ἀλλαγές μποροῦν νὰ γίνουν, ἀρχίζοντας ἀπὸ τὶς μικρές καὶ προχωρῶντας σταδικὰ στὶς μεγαλύτερες.

Εἴθε κάποια στιγμή νὰ βλέπουμε τὴν Ἑλλάδα μας νὰ ἀνεβαίνει θέσεις στὶς διάφορες παγκόσμιες κατατάξεις!

Πηγή : <https://www.antibaro.gr/article/>